

Хуршида Нишонова

ШИРИН АЗОБ

Шеърлар

**Наманган нашриёти
2006**

Такризчи: Жамолиддин Муслим, Ўзбекистон Бадиий Академияси бадиий ижодкорлар уюшмаси аъзоси.

Сўз сеҳрли олам. Тушуна билган, англаган кишиигагина у ўзининг соҳир дунёси эшикларини очади. Ўзига дўст қиласди. Турфа мўъжизотларига ошно этади. Ёш, умидли шоира Хуршида Нишонова сўзнинг ана шу лутфу карамидан баҳраманд қаламкаш. Унинг қалб жавоҳирлари билан танишиб, бунинг айни ҳақиқат эканига ишонасиз.

НГ — 558-11530,5-1323950
559-1,0-(07)-06 2006й.

© Хуршида Нишонова
© «Наманганд» нашриёти

Сени сўрадим

Дарёлардан тоғ сўрамадим,
Саҳролардан боғ сўрамадим.
Дарддан шодон чоҳ сўрамадим,
Яратгандан сени сўрадим.

Гарчи ёшлиқ фасли ўткинчи,
Муҳаббатнинг васли ўткинчи.
Бахтиёрлик асли ўткинчи,
Яратгандан сени сўрадим.

Нигоҳингга боқиб тўймадим,
Кўзимдан ёш оқиб, тўймадим.
Кўксингга гул тақиб тўймадим,
Яратгандан сени сўрадим.

Гўзалларнинг гўзали дея,
Шоирларнинг ғазали дея.
Тақдиримнинг азали дея,
Яратгандан сени сўрадим.

Топилмас

Дардимни айтгани сирдош топилмас,
Қайгумни енгтани бардош топилмас.
Армондан тўлғонса бу хаста кўнтил,
Ҳаёдан ийманиб кўз ёш топилмас.
Куёшдан бу олам чароғон бўлур,

Дилим ёритгувчи қуёш топилмас.
Бевафо дунёдан совиди юрак,
Ани иситмоқقا оташ топилмас.
Хуршида, ҳаётга интилгум мудом,
Ҳамроҳман дегувчи йўлдош топилмас.

Баҳорда

Кўз очиб юмгунча ёш тўкар осмон,
Кўз юмиб очгунча қуёш жилмайди.
Мендан воз кечади дўсту қадрдон,
Юракда не азоб, бирор билмайди.

Гоҳо учгим келар ўхшаб варракка,
Орзуларим кўкка етгуни қадар.
Тошдайин тушсайдим пок сумалакка,
Қалбимдан қайгулар кетгуни қадар.

Қишига аза тутган замин қўйнида,
Куёшга термулиб боққим келяпти.
Ёки лойқаланган анҳор бўйида,
Ялпизни чаккамга таққим келяпти.

Оппоқ тонг. Тоғдаги қизғалдоқдан,
Зулфия опани сўраётирман.
Ним пушти очилган ўрик гулида
Ҳамид Олимжонни кўраётирман.

Кўлларимдан чиқиб ўйлар тизгини,
Хаёлистон ичра оғриниб кетдим.
Аслида кўнглимнинг мудом таскини,
Митти қалдирғочни соғиниб кетдим.

Кел, Наврӯзим

Капалак кафтимга қўнмайсанми, айт?
Камалак, кокилим ўрмайсанми, айт?
Сумалак, кўкламни кутмайсанми, айт?
Наврӯзим, умидга ишонч олиб кел.

Бахт, менинг бофимда гул очмайсанми,
Ҳилолим, қошимда нур сочмайсанми?
Муҳаббат, руҳимни бир қучмайсанми?
Наврӯзим, фироққа алла айтиб кел.

Шафақ, шафтолидай нега қизғишсан,
Дард, менинг хатоим бўлган қилмишсан.
Аслида, эй ҳаёт мангуташвишсан,
Наврӯзим, қувончга қалқон бўлиб кел.

Минг битта балога гирифтор жоним,
Ёз куйиб, аёзда ўрганар жоним.
Тўғриси, бир ишққа интизор жоним,
Наврӯзим, кўнглимга олов ёқиб кел.
Севидан бошингга чамбар тақиб кел.

Софинмай қўйдим

Нечундир баҳорни соғинмай қўйдим,
Дилни хушнуд эта олмас чечаклар.
Армонга айланар эзгу тилаклар,
Нечундир баҳорни соғинмай қўйдим.

Севги лойқаланди анҳорлар каби,
Кўнгил уйи бесар, бозорлар каби.
Суйганига етмас ёр-ёрлар каби,
Нечундир баҳорни соғинмай қўйдим.

Шиғалаган ҳар бир ёмгирили кундан,
«Сев» дея янграган муродбахш ундан.
Сенсиз ўтаётган ҳар ялдо тундан,
Нечундир баҳорни соғинмай қўйдим.

Висол, ҳижрон, азоб ишқнинг талаби,
Бунга рози бўлмас, инсон матлаби.
Туйгуларимнинг тул, беваси каби,
Нечундир баҳорни соғинмай қўйдим.

Ажабо, шундайин бир сабо елди,
Шунчалар оромбахш, шунчалар бесас.
Дилда куртак очиб энг эзгу ҳавас,
Мен яна баҳорни соғингим келди.

Кимсиз

Ўзи кимсиз?

Юрагимга йўл очган,
Покиза хаёлдек руҳимни қучган.
Ҳижронга тўлдириб митти қўнглимни,
Тубига бир соғинч ҳиссини сочган.

Ўзи кимсиз?

Ёр этмайсиз зиёга,
Тўғри-да, бу дунё аслида бир кам.
Фанои дарёни булғаб риёга
Алдагансиз мени, алдоқчи эркам.

Ўзи кимсиз?

Севги ҳиссин уйғотган.
Нимага бундоқсиз, эй дилозорим?
Бағритошсиз, хаста дилга тош отган.
Сиз ёлғончи менинг бевафо ёrim.

Айт

Юрагимга солма фулғула,
Дилга оташ солмоқликдан қайт.
Кўзларимда ёшларим тўла,
Сени бир бор севаман, деб айт.

Санамлардан рашк қиласман, рашк,
Юрагимга солма сира ғаш.
Бўлай сенга энг яқин дилкаш,
Сени бир бор севаман, деб айт.

Оқ ойдинда кутаман дегин,
Тунлари қон ютаман дегин.
Тонгда оқ гул тутаман дегин,
Сени бир бор севаман, деб айт.

Хижронларда қолдирмайман, деб,
Ўзгаларга олдирмайман, деб.
Ишқдан сира толдирмайман, деб,
Сени бир бор севаман, деб айт.

Бутқул барбод бўлса ҳам жаҳон,
Орзу бўлса, бўлса шу армон.
Гар сўзларинг бўлсада ёлғон,
Сени бир бор севаман, деб айт.

Кел

Сочларимни тўзғитади ел,
Карофимдан куйилади сел.
Ҳислар сенга сира тушмас хил.
Келмоғингни истамайман ҳеч,
Бироқ кел...

Капалакка айлангим келар,
Камалакка бойлангим келар.
Севгига шоҳ сайлангим келар,
Келмоғингни истамадим ҳеч,
Бироқ кел...

Дилни дилга боғлаган надир?
Бу фонийдан изламам адл.
Рашким ишқни қилганда қатл,
Келмоғингни истамадим ҳеч,
Бироқ кел...

Келма десам, бунга ишонма,
Аламларда пинҳона ёнма.
Кетгил десам, севгидан тонма,
Келмоғингни истамадим ҳеч,
Бироқ кел...

Ширин азоб

Саболар сочимнӣ тарамай қўйди,
Елкамга қулади етти осмонлар.
Юракда ишқ ўти аrimай қўйди,
Ишқ дардига дучор бўлдим ёронлар.

Ёмғирлар кўзимда ёш бўлаётир,
Айрилиқ дилимга дош бўлаётир.
Дилдаги яралар тош бўлаётир,
Ишқ дардига дучор бўлдим ёронлар.

Тупроқ каби сокин яшай олмадим,
Ёмонман, яхшига ўхшай олмадим.
Бахт учун гулларни тўшай олмадим,
Ишқ дардига дучор бўлдим ёронлар.

Висол деб фонийлик ёр бўлди менга,
Нур десам, рўёлар фор бўлди менга.
Ишқсиз бедаволар кор бўлди менга,
Ишқ дардига дучор бўлдим ёронлар.

Севгисиз жаннатга рози бўлмасман,
Хиссиётсиз куйнинг сози бўлмасман.
Ёлғончи дунёнинг нози бўлмасман,
Ишқ дардига дучор бўлдим ёронлар.

Зулфияхонимга

Йиллар, йиллар ўтиб бораверади,
Сиз битган ҳаётнинг варакларида.
Хотиралар мени чорлайверади,
Гул очган ўрикнинг япроқларида.
Дунё ўзи шундай, тошсиз тарози,
Баҳорга шошилдим баридан кечиб.
Құш ўрик гул очмиш,
Ҳар гули орзу...
У менинг руҳимни ётибди қучиб.
Юрагимга яқин одам эди у,
Куйлади ҳар лаҳза ўртаниб-ёниб.
Албатта, баҳтиёр бўлгум,
Қачонки,
Зулфияхонимга бўлсам муносиб.

* * *

Муҳаббат эътироф этилган туйғу,
Дардга айланмаган энг гўзал орзу.
Ошиқлар нигоҳи сўзлаган забон,
Оташин юракда уйғонган исён.
Лайли юзидағи эгиз кулгич у,
Яноқни ёндирган қайноқ ўпич у.
Баҳолардан келган буюк нидодир,
Инсон қалбидаги ишқ бу Худодир.

Бўла олмадим

Муҳаббат чорбоғида хуррам бўла олмадим,
Ёинки хуррамларга ҳамдам бўла олмадим.

Интилиб у дунёга, зор бўлсам нур-зиёга,
Айланиб ҳам гиёҳга малиҳам бўла олмадим.

Кета олмай осмонга, ета олмай достонга,
Ичимдаги ёмонга алам бўла олмадим.

Юрагим тўлар хунга, тонгим уланар тунга,
Тенглашолмай очунга бир кам бўла олмадим.

Меҳр асли кўзгача, тик боқолмай юзгача,
Ҳаттаки, бир ўзгача олам бўла олмадим.

Қалбим дардга тўйинса, ағёrlарим суюнса,
Нодонликга берилган бархам бўла олмадим.

Ёлғизликнинг кўйида шоирлик қилиб даъво,
Эл корига яровчи одам бўла олмадим.

Тилак

Тақдир сизга тахт ато этсин,
Оlam-olam баҳт ато этсин.

Ҳаётингиз бўлиб осуда,
Интилишга шаҳд ато этсин.

Роҳат бўлсин ҳар бир онингиз,
Жаҳон пойингизга гул сочсин.
Оташинафас пок имонингиз,
Нажот, мурод эшигин очсин.

Ватан

Сен эрким, қүёшим, сабрим, нуримсан,
Фурурим, қадримсан, ҳумо, ҳуримсан.
Сенсиз мен аслида руҳсиз, абгорман,
Азиз отам, мушфиқ онамсан, Ватан!

Баҳор келди сизни сўроқлаб

Зулфияга

Баҳор келди сизни сўроқлаб,
Қалдирғочнинг қўш қанотида.
Оппоқ тонгнинг учқур отида,
Баҳор келди сизни сўроқлаб.

Йиллар, йиллар висол ошиғи,
Авжга чиқар қизлар қўшиғи.
Парчаланиб қишининг тўсиғи,
Баҳор келди сизни сўроқлаб.

Рашқдан ёнар томирда қоним,
Нурдан порлар жисм ичра жоним.
Тўқсон ялдо тунидан тониб,
Баҳор келди сизни сўроқлаб.

Қўш ўрикка суюниб ҳамон,
Ўй суради Ҳамид Олимжон.
Соғинчини айлабон баён,
Баҳор келди, сизни сўроқлаб.

Мен севиб қолдимми?

Билмадим, доим мен нени ўйлайман,
Хаёллар сураман, асло тўймайман.
Ҳеч кимга билдиримай қўшиқ куйлайман,
Мен севиб қолдимми?

Асар ҳам қолмади шаддодлигимдан,
Уяламан гоҳ танинц, гоҳ ётлигимдан.
Тутқунман, нишон йўқ озодлигимдан.
Мен севиб қолдимми?

Сизни ўйлаб - ўйлаб оқаради тонг,
Соат бедорликда уурӯп ногоҳ бонг.
Наҳот шугинага стмаяпти онг,
Мен севиб қолдимми?

Қалбимга кирмоқда бегона ҳислар,
Ўн етти ёшлигим кечани излар,
Дилда севги отлиғ бир сабо эсар,
Мен севиб қолдимми?

Митти қалб интилар қорли юксакка,
Хаёллар ошиқар мовий фалакка,
Юрак ҳеч ўхшамай қолган юракка,
Мен севиб қолдимми?

Худонинг сўйгани етади

Мен ўзимга оро бермайман,
Кошларимга қаро бермайман.
Хундин асло хино қўймайман,
Шунинг учун севмасанг севма,
Мен ўзимга оро бермайман...

Кўз қувончни унута олган,
Сен деб, шижаотим йўқолган.
Ширин сўзим эскириб қолган,
Шунинг учун севмасанг севма,
Ширин сўзим эскириб қолган.

Сўзларини мисли отиб ўқ,
Андалиблар урар менга дўқ.
Афсонавий муҳаббатим йўқ,
Шунинг учун севмасанг севма,
Афсонавий муҳаббатим йўқ...

Тупроқману пойинг эмасман,
Қуёшингман ойинг эмасман.
Ҳузур истар жойинг эмасман,
Шунинг учун севмасанг севмас,
Хуришидангман, моҳтоб эмасман

Узлатларга кетсайдим, кошки,
Рихлатларга етсайдим, кошки.
Сени четлаб ўтсайдим, кошки,
Шунинг учун севмасанг севма,
Сени четлаб ўтсайдим, кошки.

Умр гўё тушдай ўтади,
Кўнглишим хам ҳушдай ўтади.
Бахтим хайр-хўшдай ўтади,
Шунинг учун севмасанг севма,
Умр - учар кушдай ўтади.

Семурғ соясига эргашдим,
Қақнусдай висолни тилашдим.
Булбулдек боғларга ярашдим,
Шунинг учун севмасанг севма,
Булбулдек боғларга ярашдим.

Мен Худонинг суйган бандаси,
Ва ишқида куйган бандаси.
Алдовлардан тўйган бандаси,
Шунинг учун севмасанг севма,
Худонинг суйгани етади.

Кўқлам

(М. Юсуфга)

Жайронману, жайронлигим ёлғон бўлди,
 Оғамсизу, висолингиз армон бўлди.
 Қароғимда ёшим аччиқ айрон бўлди,
 Жайрон бўлиб кўзларимда ёш қолмади.

Ялпизларнинг яноғидан ўпгим келди,
 Ялангоёқ тупроқларда чопгим келди.

Сизни тушларимдан топгим келди.

Жайрон бўлиб кўзларимда ёш қолмади.
 Оғанг қани, қани оғанг, дейди Назми,
 Сархүшгинам йиглоқиман ишқ базми.
 Гар соғинсам, юпанч бўлиб келасизми?
 Жайрон бўлиб кўзларимда ёш қолмади.

Жайронману, жайронлитим ёлғон бўлди,
 Оғамсизу, висолингиз армон бўлди.
 Қароғимда ёшим аччиқ айрон бўлди,
 Жайрон бўлиб кўзларимда ёш қолмади.

Софинч

Ғанимларнинг соҳта дўстлиги аро,
 Армон қийноғида қолиб оғриндим.
 Ногоҳ кўзларимга тор бўлиб дунё,
 Исмингизни айтиб соғиндим.

Шалола шўхлиги қолмайин менда,

Ер каби маъсумлик ҳолим сўрайди.

Рашк ёки бир соғинч борму ёр, дея,
 Гулдек нозик қалбим аста нурайди...

Армон қийноғида қолиб оғриндим...

* * *

Адоватнинг йўллари улкан,
Адолатнинг йўллари тордир.
Адоватнинг манзили гумон,
Адолатнинг манзили бордир.

Томиримда кўпиради қон,
Вужудимга тушади титроқ.
Баднафсни кишанлаб имон,
Чорлаб турага ўзига тупроқ.

Йиғласам, кўзимдан сочилади дур,
Кулсам, кулгуларим берар акс -садо
Фалакдан кутганим илоҳий бир нур,
Шу нур юрагимга ишқ этар ато.

Термулиб қоламан олис йўлларга,
Йўллар бу-дунёнинг хариталари,
Бунда дуч келаман дашту чўлларга.
Бунда боғланади жон ришталари.

Дўстим, бу дунёга ташбеҳим йўқdir,
Чун у тошбақага ортилган бозор.
Унда ким яланғоч, ким эса тўқdir,
Дунё -бу тупроққа якин одамзор.

* * *

Бир бор дийдорингни кўрайин дея,
Тупроқли кўчангдан ҳар кун ўтаман.
Тупроққа қоришган сўқмоқлар аро,
Йўқолган изингни излаб кетаман.

Тентак хаёлларим сенга ошиқар,
Ўша ўйлар ичра толиб кетаман.
Гар сени соғинсам дил кўзгусига,
Сувратингни чизиб олиб кетаман.

Юрагим жомига тўлган дардимни,
Ошкора этолмай толиб кетаман.
Ёинки, бир умр шу сўқмоқ ичра
Фақат сени кутиб қолиб кетаман.

* * *

Тангрим улуғ неъмати ҳавосидан ўргилай,
Кулига фарз айлаган дуосидан ўргилай.
Дунё аслида бир кам, қувончлари минг дирҳам,
Аввало «ярал» деган нидосидан ўргилай.

Савобдан бўлиб узоқ, гуноҳ қилдим бесаноқ,
Годо мовий, геҳо оқ самосидан ўргилай.
Кўнгил экан ишқпараст, боғларда мунглиф бир сас,
Булбулларга ҳамнафас навосидан ўргилай.

Имон-собит қадаммиш, ихлос зеб қадамлигин,
Каъбатуллоҳ аталмиш биносидан ўргилай.
Қуръон Ҳақнинг китоби, «бўйсун» анинг хитоби,
Умрнинг сарҳисоби-фаносидан ўргилай.

Хуршиданинг кўнглидан отилур шундоқ нидо:
-Она, сени қайтарган давосидан ўргилай.

Кумушхонга ўхшадим

Сочларимни қирқ тараб ўрдим,
Қошларимга ұсмалар қўйдим.
Кўзларимга сурмалар сурдим,
Кумушхонга ўхшамоқ учун.

Кўзимга сув суртдим атайлаб,
Тиллақошни тақдим авайлаб.
Бошда рўмол кўзгуга қараб,
«-Сиз ўшаму?», - дедим қайталаб.

Шоирларга тақлид қиляпман,
Ошиқларни танқид қиляпман.
Тошкентига хат ёзиб минг бор,
Жавобини интиқ кутяпман.

Арғимчоққа ўтириб олиб,
«Қаҳ-қаҳ» отиб кулиб кўраман.
Паранжини бошимга солиб,
Астагина юриб кўраман.

Бахтёрман, демоғим мушқул,
Яшашим шарт дунёда яйраб.
Кумушхонга ўхшадим буткул,
Етмаяпти Отабек, Зайнаб.
Учрамасин йўлимда Зайнаб...

Севги нима?

Бевафо, севги бу сиз учун нима?
Янги ўйинчоқни эскитишдек гап.
Бошқа құғирчоққа термулиб олиб,
Мендайин санамни ранжитишидек гап.

Бағритош, ишқ асли әрмакми сизга?
Истаган күнгилга берасиз фириб.
Афсонавий севги эртакми сизга,
Жонимни оласиз жилмайиб туриб.

Аммо чин муҳаббат ёрнинг кўзига,
Бир умр тикилиб туриш дегани.
Висолга эришган замон қувончдан,
Юрагинг ёрилиб ўлиш дегани.

Аламо алам

Сизни соғинаман кутгим келмайди,
Изтироб бодасин ютгим келмайди.
Кўчангизни кезиб ўтгим келмайди,
Алам қилсин бегим, аламо алам.

Менсиз соchlарингиз оқариб кетар,
Жафокаш қалбингиз қорайиб кетар.
Бахтингиз йўллари торайиб кетар,
Алам қилсин бегим, аламо алам.

Болишлар ботади бошингизга ёр,
Уммон дўст тутинар ёшингизга ёр.
Бирор кўл чўзмайди ошингизга ёр,
Алам қилсин бегим, аламо алам.

Сизни эслаш оғир, унугиб қўйдим,
Барини тақдирнинг синови йўйдим.
Сизданда ортиқроқ Худони сўйдим,
Алам қилсин бегим, аламо алам.

Ойга

Бағринг оч, бағрингга
Сингиб кетайин,
Дунё дардларини
Енгиб кетайин.

Нурларинг риштасин
Юбор заминга,
Юлдузлардан салом
Етказгин менга.

Нурдан аргимчоқ бер,
Учиб күрайин.
Оғушингда гулоб
Ичиб күрайин.

Нурингда чўмилиб
Ётгим келади,
Оразингдан бўса
Тотгим келади.

Қанийди митти ой
Бўлиб қолсайдинг.
Вужудингни чанқоқ
Бафримга босиб,

Тонгача эркалаб
Ухлаб қолайин.

Йигитча

(Ҳазил)

Киноларга таклиф қилишингиз бор,
Жилмайиб қалбимни тилишингиз бор.
Софинганда келишингиз бор,
Фуурингиз-куруқ ҳамён, йигитча.

Афсус мен кинога тушгим келмайди,
Боғларда аргимчоқ учгим келмайди.
Паналарда сизни қучгим келмайди,
Дилингиздаги ўй аён, йигитча.

Синглингиз келиннинг сепига муштоқ,
Онангиз ширин сўз, эпига муштоқ.
Биламан ўзингиз Зебига муштоқ,
Санамлар ёнида гирён, йигитча.

Бир кун оёғингиз тушовланади,
Энди нуқул уйқу туш овланади.
Забон ёр олдида қаловланади,
Йигитлик дамлари армон, йигитча.

Шаҳарғаш интилиб

Мен қишлоқдан кетдим олислаб,
Тун кўйнида чиқдим шаҳарга.
Тентак хаёл қўлидан ушлаб,
Тун бағри сукунат...

Ўткинчилар ўтиб қолади ногоҳ,
Дилимни битта дард кемирар э, воҳ,
Бу шеър дарди,
Кўнгил дарди.

Юрагим ларзага келади бирдан,
Дардкаш топа олмай яшадим чиндан.
Ёлғизликка ўрганиб эдим...
Оҳ бунча ғалвага бозордир дунё,

Дилимга солганинг озордир дунё.
Басиру бағритош бўла олмадим,
Юрагим меҳрга зор-зордир дунё.
Қишлоққа қайтаман...

Құлларимга сиғмай қолибди кетмөн,
Қаламга ўрганиб кетибди құлим.
Далага бормоқчи бұлғаним замон.
Шаҳарга бурилиб кетади йұлим.

Қадрдон чечаклар мисли дурдона,
Йүлларимга сочар ифорларини.
Капалак бошимда бұлиб парвона,
Тарк этар нурағшон гулзорларини.

Отланаман қирлар бағрига,
Гүзәлликдан қувонмас күзим.
Тор хонада қофоз титкилаб...
Болаликнинг баҳорларига
Чин бегона бұлибман ўзим.

Қайтдим яна шаҳри азимга...
Мен қишлоқдан олислаб кетдим.

* * *

Тошли йўлаклардан безорман, она,
Тўртта девор ичра бедорман, она.
Ўйлама қизингни бахти бутун, деб,
Кўнгил диёрида ночорман, она.

Шаҳарнинг кенгу тор кўчасин кездим,
Кимдир гап сотади,
Сукутда сездим.
Асли бу гулзорни тилаб Худодан,
Ва шу гулистондан бутунлай бездим.

Дарчамнинг тагидан ўтмас жилғалар,
Кушчалар ўтмоққа ҳатто ор қилар.
Севги қўлларидан тутгим келади,
Изтироб этагим тортқилар.

Қишлоқдан узоқлаб кетдим, онажон,
Кўнглингизга дард баҳш этдим, онажон.
Сиз фақат ранжиманг,
Мен йўлга чиқиб
Ёрнинг висолига етай онажон.

Майин шабодадек ўтди-кетди вақт,
Шаҳар-бу қувончга ўхшаган фурбат.
Боғчадан ўғирлаган ўрикчалик хам
Шаҳар ҳадя эта олмади роҳат.

Яхши кўраман

Атасанг ҳам мени орсиз, номуссиз,
Дилистон юртида юргум қомуссиз.
Яшайман дунёда кувонч-фонуссиз,
Сени бехижолат яхши кўраман.

Ихтиёrim сенда шакарсўз эркам,
Сен билан ҳаётим бекўсти бекам.
Эҳ, менинг аразчи фариштам деган,
Кувноқ сўзларингни яхши кўраман.

Гоҳи соғинтирсанг саҳролар аро,
Сабрда событман Лайлолар аро.
Гоҳо рашк, гоҳида гиналар аро,
Мен сени самимий яхши кўраман.

Келсанг ишқдан шароб куйиб бераман,
Истасанг кўзимни ўйиб бераман.
Сен учун ўрганиб куйиб бераман,
Барибир, мен сени яхши кўраман.

Булбуллар

(Синглим Наимага)

Осмонига тиниқлик тилаётир булбуллар,
Гоҳ ёниб гоҳ куйиб куйлаётир булбуллар.
Бахтнинг сўлим чоғига, кўнгилнинг чорбоғига,
Райҳоннинг бутоғига қўнаётир булбуллар.

Кучоқ очса лолалар, юзида дур жолалар,
Дилидаги ноладан сўйлаётир булбуллар.
Оқибатдан сўйлайди, дард қўшиғин куйлайди,
Ишқ боғига бўйлайди, кувнаётир булбуллар.

Куйса ҳамки бўғзидан, куйлар тонгда, шомда ҳам,
Қалбидан кетмай алам, ўйнаётир булбуллар.
У гўзаллик шайдоси, у муҳаббат гадоси,
Йишқнинг Одам Атоси бўлаётир булбуллар.

Куйдаги маънони деб, қўлдаги хинони деб,
Гул юзи раънони деб, ўлаётир булбуллар.
Юрагига тиниқлик тилаётир булбуллар,
Ҳолиқ ишқида ёниб куйлаётир булбуллар.

* * *

Бу зиндан кўнглимни бир сенга ёзсан,
Телба ҳисларимни калтаклаб оссан.
Кунгилда бир истак этади исён,
Ёрим жамолингни бир бора кўрсан.

Бундоқ очун ичра сигмас армоним,
Сен ўзинг танамда ургувчи жоним.
Буни айтмоқликка йўқдир забоним,
Ёрим жамолингни бир бора кўрсан.

Ишқнинг заррин тўни чориғ бўлганда,
Ўн беш туним бир кун ёруғ бўлганда.
Ногоҳ дилим дардан фориғ бўлганда,
Ёрим жамолингни бир бора кўрсан.

Ўртанган бу юрак яро бўлса ҳам,
Озод руҳ қулликни даъво қиласа ҳам.
Гуноҳкор ўзларим қаро бўлса ҳам,
Ёрим висолингни бир бора кўрсан.

Ушбу тўпламни чоп этишда ҳомийлик қилган «Камолот» ЁИХ вилоят бўлими кенгашига муаллиф ўз миннатдорчилигини билдиради.

Мұндариха

Сени сұрадим.....	3	Баҳор келди сени сұроқлаб	14
Топилмас.....	4	Мен севиб қолдимми?	15
Баҳорда	5	Худонинг сүйгани етади	16
Кел, Наврӯзим.....	6	Кўклам.....	18
Софинмай қўйдим.....	7	Кумушхонга ўҳшадим	21
Кимсиз.....	8	Севги нима?	22
Айт.....	9	Аламо алам	23
Кел	10	Ойга	24
Шириң азоб	11	Йигитча.....	25
Зуғфияхонимга.....	12	Шаҳарга интилиб.....	26
Бўла олмадим	13	Яхши кўраман	29
Тилак	13	Булбуллар.....	30
Ватан	14	Бу зиндан кўнглимни.....	31

Адабий - бадиий нашр

Хуршида Нишонова

ШИРИН АЗОБ

Шеърлар

Мухаррир:
Мусаввир:
Саҳифаловчи :

Мусо Акмал
И. Жумабоев
М. Жумабоев

Теришга берилди 16.06.2006 й. Босишга рұхсат этилди 26.03.2006 й.
Бичими 64x80 1/16 Ҳажми 1,0 б.т. Адади 500. Буюртма № 18.
Баҳоси келишилган нархда.

"Наманган" нашириёти, Наманган шаҳри, Навоий, 36 уй.

"Фахризода" кичик корхонаси(Наманган шаҳар,
Дўстлик шоҳжӯчаси, 2-А уй) да чоп этилди.